

15. nov. 2016

Forslag til debat i Inatsisartut om mulighed for at indføre trofæjagt på i Grønland kvoterede jagt dyr til turister sammen med herboende fangere.

(Medlem af Inatsisartut Iddimanggiu Bianco (Agathe Fontain), Inuit Ataqatigiit)

Siumut ønsker at takke Iddimanggiu Bianco (Agathe Fontain) for at bringe en indtægtsmulighed for landets fangere op til debat, og Siumut har følgende bemærkninger:

Siumut finder det vigtigt at deltage i debatten om fangeres mulighed for at øge deres indtjeningsmuligheder og vil påpege følgende for de omtalte fangst dyr.

Siumut mener at den viden som fangere i Østgrønland, Thuledistriktet, i Nord- Vest og Sydgrønland deler om fangst dyr, giver mulighed for trofæjagt, ved at man ved siden af de årlige kvoter tildeler isbjørne- og hvalroskvoter, ligesom Siumut kan se, at der også kan være muligheder i sildepiskerkvoter, ligesom det kan være interessant at konstatere, at der er stor interesse i trofæjagt på sildepiskere, hvilket kan være til stor gavn for de fartøjer med kanoner, hvorfor Siumut ønsker at man undersøger dette nøjere.

Med hensyn til isbjørne, er disse dyr mere synlige i Nord-, Øst- samt i Vestgrønland, hvor det blandt andet er blevet almindeligt at disse dyr kommer ind til bosteder, men man siger at havisens skrump er en af grundene til dette, (måske) er det tilfældet, men Siumut mener at man ikke kan lægge døve øren til, at fangere der lever og fanger deres mad i disse islægs og storisområder i nord, øst og syd siger at dette skyldes at der er for mange dyr, hvorfor vi indstiller over for Naalakkersuisut, at man ved siden af kvoter til fangere og så tildeler kvoter til trofæjagt.

Dermed kan vore bjørnejagere ud over deres egne kvoter få mulighed for at få indtægter.

Det skal på det kraftigste indstilles, at det skal være bjørnejagere der står for trofæjagten af disse med traditionelle jagtmetoder. I tidens turismearbejde benytter vi os i alt for høj grad af de krav der stilles udefra, dette må ændres, vi skal handle med vores ægte levevis ved salg af trofæjagter, hvorved alle penge kommer i fangeres hænder.

Hvis vi skal opnå at hvalroskvoter i vest, øst, nord og i Thuledistriktet bliver mere til gavn for fangere økonomisk, så må trofæjagt indføres, idet trofæjagere for det meste kun ønsker at få dyrets hoved, hvorved det næsten er sikkert at kødet kommer fangeren til gavn og da dette generelt er til gavn for dem, så har Siumut stor interesse i, at der åbnes op for muligheden.

Selv om Naalakkersuisuts svarnotat i højere grad nævner disse muligheder som ringe, så kan man konstatere at vores oplysningsarbejde i omverdenen skal intensiveres for at imødegå presset udefra, det med at man bare lader sig påvirke, indikerer at fangeres viden om deres fangst dyr skal spredes yderligere til omverdenen. Vort land er ikke en kæmpe zoologisk have, vores land er et fangersamfund som baserer sig på bæredygtig fangst som vi har kørt kampagner over for udlandet og Siumut mener at man skal yderligere intensivere dette arbejde.

Når vi debatterer den pres vi oplever udefra, så bliver det ønskværdigt at få oplyst om vi bliver støttet af staten i fangeres fangst af deres fangstdyr, men desværre tager jeg ikke meget fejl, når jeg siger at dette ikke er tilfældet, hvor man siger at vores fangst ikke baserer sig på bæredygtig fangst, selv om deres viden udelukkende baserer sig på trykt information og af de såkaldte eksperter som indstiller kvoter i vort land og hav, men som møder stor modstand hos fangere og især skal spredning af deres informationer ud af landet ændres. Siumut vil på det kraftigste indstille over for Naalakkersuisut om at fangeres viden bliver ligestillet fagkundskabens viden.

Ligeledes kræver vi over for Naalakkersuisut om at de dyreværnsorganisationer der med stærk begrænset viden om vort land spreder informationer ud, skal oplyses om fakta fra Naalakkersuisut, idet deres virke kan være til stor skade for fangererhvervet.

Afslutningsvis vil Siumut oplyse, at vi fuldt ud støtter de økonomiske muligheder der kan opstå ved at vi giver mulighed for trofæjagt med brug af vore traditionelle fangstmetoder, og kan oplyse, at vi vil støtte Naalakkersuisut hvis de skulle arbejde for at realisere sådanne muligheder.

Siumut takker forslagsstilleren for forslaget.

Karl-Kristian Kruse
Siumut